

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Illvstre Martyrivm SS. Ionæ & Barachisij fratru[m], ex eo quod est apud
Metaphrasten, Auctore, & spectatore Isaia Adami filio, Saborij Persarum
Regis equite. Coronati sunt anno Saluatoris 344. Iulij ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Varijs mo-
dis crucia-
tur, ac tandē
mēdicus di-
mittitur.

1090 VITA SS. ARMOG. & SATVRI
dimiserit vxorem, filios, agros aut domum, non
poterit meus esse discipulus. Quid vltra? Disce-
dente muliere cum filijs refutata, confortatur Sa-
turus ad coronam, discutitur, expoliatur, pœnis
conteritur, mendicus dimittitur. Interdicitur ei
prodeundi accessus, totum ei tulerunt, stolam ta-
men baptismatis auferre non potuerunt.

Vide C. Bar.
tom. 3. Ann.

ILLVSTRE MARTYRIVM SS. IONAE
& Barachisij fratru, ex eo quod est apud Metaphra-
sten, Auctore, & spectatore Isaiâ Adami filio, Saborij
Persarum Regis equite. Coronati sunt anno
Saluatoris 344. Iulij Pape 8. Constan-
tij & Constantis Imp. 8.

29. Martij.
Persecutio
regis Persa-
ru in Chri-
stianos.

EO tempore, quo Saborius Persarum Rex 18.
anno regni sui, grauē aduersus Christi Ec-
clesias excitabat persecutionem, & inaudi-
ta quadam crudelitate sacras ædes ac monasteria
flammis absumebat, atque Christianæ fidei pro-
fessores varijs tormentis excruciat, erant in re-
gione Persarum in quodam vico qui vocatur la-
sa, duo fratres Ionas & Barachisius, viri iusticia fi-
deq; pleni; qui audita persecutione in Christia-
nos, relicta domo paterna, alacri ac confidenti a-
nimo, ad eum locum in quo Christiani contra ty-
rannum omni suppliciorum genere decertabāt,
contenderunt. Cū verò ad vicum, (quem Bardi-
aboch appellabant) peruenissent, & carceris cu-
stodem obnixè rogarent, vt sibi ad vincos Christi
accedendi potestatem faceret, ea multis precibus
obtenta, inuenerunt viros nouem morti damna-
tos; quorum nomina hæc sunt; Zanitas, Lazarus,
Marothas, Nerfes, Elias, Mares, Abibus, Sembee-
thes, & Sabas. Hos sanctus Ionas & Barachisius,
cum ad certamen pro Christi nomine inuictis a-
nimis

Ionas & Ba-
rachisius
fratres.

Nomina ix.
Martyrum.

nimis subeundum hortati essent, illi post multos cruciatus, incorrupta martyrij corona, magna cū laude redimiti, in cælum ad Angelorum choros aduolârunt.

Post horum autem foelicissimum vite cursum, cum magna Christiani nominis gloria peractum, quidam magi sanctum Ionam & Barachisium apud Magorum principes detulerunt, quod ipsi non modò deos deasque omnes contemnerent, sed etiam quòd suis potissimum sermonibus nouem istos martyres, ad tantam animorum constantiam inflammassent. His auditis Magi indignatione repleti, iusserunt eos suis conspectibus præsentari; qui adducti, intrepidè se Christianos esse, & vni ac summo Deo magis quàm impio mortalis regis decreto parere velle dixerunt. Magi hac libertate dicendi ad maiorem indignationem prouocati, virgas asperas è malis punicis atque spinosas afferri iusserunt: alterumque ab altero separatim quæstionibus subiecerunt. Et primùm quidem Sanctus Ionas, cum à tribus Magorum principibus Masdrath, Seroth, & Maarnesem interrogatus esset, malletne regis Saborij iussis parere, quàm vitam in atrocissimis supplicijs cum ignominia & dedecore deserere, hoc modo respondit; Nunquam ego negabo Dominum meum Iesum Christum viuentem in sæcula, quoniã ipse est spes omnium Christianorum, nec confundentur, qui sperant in eum. Veniet enim in nubibus cæli, in gloria patris sui, redditurus unicuique secundum opera sua: quare facite in me, quæcunq; vobis mandata sunt. Ego enim nullis supplicijs, à Christo Iesu meo auellendus sum.

Hæc cum audiissent Magorum principes, iracuncitati, iusserunt, vt lege Persica vinciretur. Tra-

iecta

S. Ionas &
Barachisus
principibus
Magorum
oblato pro-
fiterentur se
Christianos

Perclarum
S. Iouæ re-
sponsum.

Apocal. 22.

**Atrociter
flagellatur.**

iecta igitur virga inter manus & crura, trunco similis, humi voluebatur. Tunc ministri spinosis, è malo punica, virgis crudelissimè eum verberarunt, adèd vt lateribus vndique dilaceratis, sanguine suo pavimentum rigaret. Ipse verò, nulla omninò doloris significatione exhibita, Deum glorificabat; & Christi virtutè prædicabat: Deorum verò vanitatem constanter arguebat. Vndè magi iusserunt, vt ex altero pede funiculo vinculus, in pruinam & glaciem extraheretur, observareturque quid frigoris causa faceret.

**Exponitur
algoribus.**

His ita peractis, adductus est Barachisus; qui iussus sacrificare, vultu sanè & spiritu tantum nefas redarguit; & luculentis admodum verbis de adoranda rerum omnium creatrice vnus veri & æterni Dei potentia disseruit, deorum verò deorumque vanitatem & cultum eadem, qua eius frater Ionas, còstantia, reiecit, atque impietatem eorum execratus est. Erat in vtroque tanta virtus, tanta constantia, tantaque in verbis & sententijs grauitas, vt ipsi Magorum principes in admirationem rapti, è vulgi conspectu eos subducendos putarent, ne (quemadmodum dicebant) plebs nostra, auditis eorum sermonibus, à religione nostra deficiat, & immolare recuset. Tunc igitur iudicium intermissum. Nocte verò adductum Barachisum, varijs sermonibus & disputationibus aggressi sunt; sed cum sanctus diuina munitus sapientia, insignem cum admiratione aduersariorum, victoriam de omnibus argumentis obtineret, illi indignati duas glebas æneas ac dentissimas, sub axillas eius admoueri iusserunt, dixeruntque; Per regis regum Saborij coronam, abijce glebarum alteram, vt intelligamus te Deum tuum negasse. Adhæc Barachisus; ministri sathana; inquit,

**S. Barachisus
adducitur.**

His ita peractis, adductus est Barachisus; qui iussus sacrificare, vultu sanè & spiritu tantum nefas redarguit; & luculentis admodum verbis de adoranda rerum omnium creatrice vnus veri & æterni Dei potentia disseruit, deorum verò deorumque vanitatem & cultum eadem, qua eius frater Ionas, còstantia, reiecit, atque impietatem eorum execratus est. Erat in vtroque tanta virtus, tanta constantia, tantaque in verbis & sententijs grauitas, vt ipsi Magorum principes in admirationem rapti, è vulgi conspectu eos subducendos putarent, ne (quemadmodum dicebant) plebs nostra, auditis eorum sermonibus, à religione nostra deficiat, & immolare recuset. Tunc igitur iudicium intermissum. Nocte verò adductum Barachisum, varijs sermonibus & disputationibus aggressi sunt; sed cum sanctus diuina munitus sapientia, insignem cum admiratione aduersariorum, victoriam de omnibus argumentis obtineret, illi indignati duas glebas æneas ac dentissimas, sub axillas eius admoueri iusserunt, dixeruntque; Per regis regum Saborij coronam, abijce glebarum alteram, vt intelligamus te Deum tuum negasse. Adhæc Barachisus; ministri sathana; inquit,

**Cruciatu S.
Barachisus.**

ret, illi indignati duas glebas æneas ac dentissimas, sub axillas eius admoueri iusserunt, dixeruntque; Per regis regum Saborij coronam, abijce glebarum alteram, vt intelligamus te Deum tuum negasse. Adhæc Barachisus; ministri sathana; inquit,

**Insignis S.
Barachisij
constantia.**

quit, & principes scelerati, per salutem Dei mei, & interitum sathanæ patris vestri, non timeo regem vestrum, & neutram glebarum in terram abijciam, sed utramque propter nomen Christi perferam. Quin etiam vos adiuro per viuentem in secula, ut si quos habetis cruciatus nouos, ad huc eos adiungatis. Hæc cum à Sancto Barachifio dicerentur, principes magorum in furorem rabiemque conuersi, liquefactum, in palpebras naresque eius, plumbum coniecerunt, atque ut vocem illius Christum confitentem intercluderent fauces eius impleuerunt. His verò tormētis Christi martyr satiatus, in carcerem est abductus, ibidemque altero pede suspensus, inuicta sua patientia tantam tyrannidem superauit.

Post hæc B. Ionas iterum adductus, quæsitus est quonam esset affectus animo, & quomodo noctem illā glaciei ac frigori expositus transegisset. Ionas qui totus erat in sanctissimis Christi vulneribus cōtemplandis absorptus; Principes, inquit, mihi credite. Ego à prima natiuitatis meæ die, nullam vnquam noctē tranquilliolem, suauiolemque mihi exticisse memini. Præsto enim mihi fuit consolatio vna omnium dulcissima, ex sacro sancto illo ligno, cui affixus Dominus meus Iesus Christus suis liuoribus nostros languores egregiè sanauit. His auditis magi dixerunt, Iona quæsumus te, omiffis istis inanibus verborum iactantijs, nonne magis expedit, ut Deo tuo relicto, regis nostri inuictissimi mandato obedias, quam vitam inter acerbissima tormenta deseras; Ionas ad hæc, ô, inquit, cæci & stulti, hæccine est prudentia vestra? Expendite quæso veritatem. Homo qui triticum habet in horreo reconditum, illudque summa prudentia ac vigilantia multiplicare

Iterum ad
ducitur S.
Ionas.

Nota respō
sum admirabile.

Elegans &
militudo.

1094 MART. SS. IONAE ET BARACHISII
desiderat, nanquid is poterit vlllo modo contineri,
vbi tempus seminandi adesse cognoverit, quam-
uis & imbres & niues & fulgura, & reliquæ aeris
iniuriæ vigeant sæueantque, quò minus foras
prodeat & sumptum in manibus triticum semi-
net, quò vberes ex eo sequenti anno fructus re-
cipiat? Et nos qui in hoc tempore gratiæ à deo
constituti sumus, vt in præsentì vita, præclara
virtutum omnium semina spergamus, quò post,
fructum vitæ sempiternæ metamus, nanquid in-
ertes ad eò erimus, vt pro exiguo labore, oblatam
æternæ vitæ coronam negligamus?

His auditis, Magorum principes admiratione
confixi, conticuere; tandem verò manuum ac pe-
dum eius digitos præciderunt, præcisosque illi
objicientes, dixerunt; Ecce nunc digitos tuos in
terram seminavimus; expecta igitur, vt mellis
tempore multos digitos recipias. Quibus sanctus
respondit; Ego digitorum multitudine non egeo,
sed deus qui me formavit, ille tempore iudicij
corpus hoc reformabit. Hæc cum multo magis fu-
rorem eorum prouocarent, curem capitis illius
abraferunt, linguamque euulserunt, atque in vas
ingens, ardenti pice ac resina plenum coniece-
runt, ac postremo sanctum ipsum in illud detur-
bârunt; sed pix diuina virtute effluens, sanctum
non attigit, prorsus vt crudelitatis ministri, viso
tam insigni miraculo, obstupefacti pedè retrahe-
rent. Postremo autem Principes Magorum diui-
num virum in cochleam coniectum, tanta vehe-
mentia torserunt, vt omnia ipsius ossa confringe-
rentur, deinde ipsum medium discuerunt; at-
que hoc modo præclaram martyrij palmam ad-
eptus, lætus ad cælos migravit.

Tunc verò eodem furore Barachisium aggressi,
iusserunt

Præcidentur
Ionæ digiti
omnes.

Crudelita-
tem.

Miraculum.

Immanissi-
ma suppli-
cia.

S: Ionæ
morsus.

infferunt eum in medios spinarum aculeos conijci, & carnes eius arundinibus quibusdam dilaniariis deinde eadem cochlea, qua frater eius Ionas de morte triumphum obtinuerat, omnia ossa confringi, ac bulliente pice fauces eius impleri. Talituncuncta inuicto animo martyr, atque in Christi confessione constanter persistens, beatum Deo spiritum tradidit.

Item s. Barachisus.

Cum autem vir quidam pietate insignis, nomine Abdissotas, sanctos martyrio coronatos intellexisset, non dubitauit amore diuini numinis inflammatus, tyranni satellites accedere, & ingenti pecuniarum summa, sacrosancta martyrum corpora redimere. Quingentis namque miliaribus Daricis, (sic enim scribit auctor) & tribus vestimentis Sericis, sanctorum reliquias mercatus est, neque vllis insuper, quo Christi ecclesia tanto reliquiarum thesauro securè frui posset, sumptibus pepercit.

Abdissotas emit corpora sanctorum, admodum care.

VITA S. EVSTACHII, ABBATIS LV. nouensis, ex ea qua est per Ionam Abbatem, eius contemporaneum. Claruit Anno Christi saluatoris 615. & sequentibus.

*alias Eustachij,

Vide Cesar. Bar in not. Mart. Rom. & Tom. 8. Annal. Ecc.

Sub Mauritio & Phoca Imperatoribus, quo tempore Romanæ Ecclesiæ Pontifex Gregorius, pietatis & eruditionis studio summè florebat, Attila & Eustachius almi patris Columbani discipuli extiterè. Quorum prior in Bobiensi, alter in Luxouienti cœnobio, eius successorum fuere. & instituta suis alūnis seruāda tradiderūt. Et quidē Eustachius Burgundiorū gēte ortus, cū esset & generis & sanctitatis gloria admodum clarus, facile suarū splendore virtutū, plurimos

29. Martij.

Attila & Eustachius discipuli, & successorum Columbani Abbatis. Genus S. Eustachij.

Zzz 2

ad